

Numer identyfikacyjny: 241

BANK DOBRYCH PRAKTYK: WYKORZYSTANIE NARZĘDZI INTERNETOWYCH DO PRACY ZDALNEJ

Obszar: kształcenie zdalne (w tym kształcenie specjalne), ze szczególnym uwzględnieniem pracy z klasą zróżnicowaną

Metryczka szkoły/placówki/institucji

Nazwa szkoły/institucji

Przedszkole Publiczne nr 5 w Szczecinie

Adres

ul. Tomaszowska 5

71-671 Szczecin

e-mail: pp5@miasto.szczecin.p

Dobra praktyka

Tytuł

Wykorzystanie narzędzi internetowych do pracy zdalnej

Autor

Anna Kwiatkowska

Cele

- Zdobyć doświadczenia w zakresie metod i form działania w sytuacji nieznanej i wyjątkowej.
- Wspomaganie wychowanków w sytuacji dla nich trudnej.
- Nawiązanie przez nauczycieli kontaktu z rodzicami dostępną drogą elektroniczną.
- Zaangażowanie i aktywizowanie dzieci podczas pracy w domu.
- Poprawienie efektywności nauczania.
- Tworzenie bazy materiałów w formie opracowań autorskich oraz linków do wartościowych stron internetowych.

Opis

Praca zdalna w naszej placówce ściśle wiązała się z portalem społecznościowym Facebook, na którym posiadamy swój fanpage. Stroną zarządza jedna osoba. Jednak biorąc pod uwagę fakt, że w tym czasie ta forma dotarcia do naszych odbiorców – czyli rodziców naszych wychowanków – okazała się bardzo skuteczna, w pracę nad publikacjami zaangażowała się kolejna nauczycielka.

Wyszukiwanie wartościowych i ciekawych treści przyniosło rezultaty w postaci odzewu i zainteresowania przekładające się na komentarze i polubienia publikowanych postów. Portal stał się łącznikiem, stwarzał okazję do wymiany poglądów, dyskusji pomiędzy rodzicami na tematy dotyczące wychowania i edukacji ich pociech. Miejscem, w którym mogli szukać zarówno natchnienia jak i porad na nurtujące ich sprawy. Publikowane odnośniki do stron czy artykuły były również okazją dla nauczycieli zarówno do podnoszenia swoich kompetencji, jak i inspirowania się. Wszak internet to skarbnica pomysłów i różnych interesujących form, które z ochotą wykorzystywaliśmy podczas przygotowywania zajęć dla swoich wychowanków.

Zamieszczając codzienne posty, mieliśmy na uwadze zarówno dzieci, jak i dorosłych odbiorców. Oprócz dawki zabaw dydaktycznych, jak np. Poranki Froebrowskie (którymi jesteśmy zafascynowani już od dłuższego czasu, a Dary towarzyszą nam podczas codziennych zajęć w przedszkolu), filmy edukacyjne, prezentacje z platform typu Genially, audiobooki i masa innych aktywności, staraliśmy się publikować również wesołe piosenki, zabawy z ruchem i tańcem. Dorośli natomiast poza wspomnianymi artykułami mogli liczyć także na mnóstwo pomysłów na ciekawe zabawy z dziećmi – w domu, w ogrodzie, z użyciem minimalnych środków i łatwo dostępnych materiałów użytku domowego.

Dodatkowo zachęcaliśmy rodziców i dzieci do wzięcia udział w projektach edukacyjnych przy wykorzystaniu metody online. Pierwszy z nich to Międzynarodowy Program Edukacyjnego „Każdy z nas jest inny, równy, wyjątkowy”. Dzieci wspólnie z rodzicami wykonywały pacynki z kolorowych skarpet. W światowym Dniu Chorych na Zespół Downa organizatorki projektu chciały pokazać, że różni nas tak niewiele. Jeden dodatkowy, niepasujący chromosom – tak jak nasza dodatkowa, niepasująca skarpetka. Drugim pomysłem był udział w Programie Rodzinnym „Bazgrołkowe obserwacje przyrody”, którego głównym celem było tworzenie warunków pozwalających na bezpieczną, samodzielną obserwację otaczającej dziecko przyrody. Podczas prowadzenia obserwacji dzieci rozwijały swoje zainteresowania zjawiskami przyrodniczymi i fizycznymi spotykanymi w codziennym życiu oraz miały okazję do odkrywania piękna i złożoności świata przyrodniczego.

Praca kompensacyjna w ramach udzielania pomocy pedagogiczno-psychologicznej również opierała się na współpracy - tym razem wygodniejszy okazał się Messenger, który z racji prywatnie wysyłanych wiadomości stwarzał niejako atmosferę intymności i ośmielał do kontaktu bezpośrednio z wychowawcą danej grupy. Dzieciom objętym pomocą nauczyciele wysyłali dodatkowe, dostosowane do ich potrzeb zabawy i propozycje ćwiczeń w domu.

Stan realizacji

Zakończona

Najważniejsze efekty

Obrana przez nas forma komunikacji okazała się dużym wsparciem i pomocą dla dzieci i rodziców. Pozwoliła na rozważne i odpowiedzialne zorganizowanie w warunkach domowych odpowiednich form wspierania dzieci w różnych sferach rozwojowych: fizycznym, emocjonalnym, poznawczym i społecznym. Praca przy pomocy Facebooka i Messengera przyniosła obustronne korzyści. Rodziców angażowała i mobilizowała do pracy z dziećmi, nauczycieli zaś inspirowała do podnoszenia własnych kwalifikacji, rozwijania własnej osoby i uatrakcyjniania zajęć z dziećmi.

Zacieśniła się również współpraca na linii rodzic–nauczyciel, a także rozwinęła śmiałość, z jaką ci pierwsi zwracali się o pomoc czy radę do wychowawców. Rodzice dzielili się poczynaniami i drobnymi sukcesami pociech, a także zwracali z problemami. Wspólnie ustalaliśmy np. sposób motywowania chłopca z zespołem Aspergera czy zakres i formę ćwiczeń dziewczynki potrzebującej wsparcia z zakresu motoryki małej. Z problemami naszych wychowanków byliśmy na bieżąco, co sprzyjało określaniu kierunków dalszej pracy oraz monitorowaniu postępów i ewentualnych braków. Dzięki tej formie komunikacji mogliśmy czynnie uczestniczyć w życiu dzieci i ich rodzin, co poskutkowało zacieśnieniem więzi między wychowawcą i dzieckiem, a także większym zaufaniem ze strony rodziców.

Informacje dodatkowe

–